

РЕШЕНИЕ

№ 13182

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **3869** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 – 298 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Н. А. срещу действия от 24.03.2026 г. по принудително изземване на общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] етаж 1, ап. 13.

В жалбата се излагат доводи за нарушение на правото на адвокатска защита, тъй като органът не се е съобразил с искането за отлагане на изземването на общинското жилище, дължащо се на служебна ангажираност на адвоката за 24.03.2026 г. Счита, че уведомяването на длъжника за насроченото изземване на жилище е нищожно, тъй като е извършено от некомпетентен орган – секретарят на района, който не е орган по изпълнение. В тази връзка поддържа, че не е извършено уведомяване на длъжника за изпълнителното действие. Развива съображения, че поканата за доброволно изпълнение е изпратена през м. юли 2025 г. и до м. март 2026 г. органът не е предприел действия по изземване на жилището, с което счита, че органът се е отказал мълчаливо или конклюдентно от това действие. Поддържа за липсата на висящо изпълнително производство, за което се позовава на определение № 6455/29.06.2022 г. на ВАС и излага съображения, че веднъж прекратено изпълнителното производство, то същото не може да се образува наново. Счита, че е нарушен принципа за съразмерност, регламентиран в чл. 6 АПК, за което се позовава на извършен ремонт на апартамента.

Органът по изпълнение излага мотиви за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Издадена е Заповед № РНД20-РД56-245/30.09.2020 г. на кмета на район „Н.“, Столична община, с която е наредено изземване от С. Н. А. на жилище частна общинска собственост, находящо се в

[населено място],[жк], [жилищен адрес] етаж 1, ап. 13.

С определение № 14601/25.11.2020 г. по адм. д. № 12177/2020 г. на ВАС е спряно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта за изземване.

Посочената заповед е влезнала в сила, което се установява от Решение № 525/01.02.2021 г. по адм. д. № 10713 по описа за 2020 г. на Административен съд София – град и Решение № 2528/17.03.2022 г. по адм. д. № 9382/2021 г. по описа на Върховен административен съд.

По делото е налична покана за доброволно изпълнение № РНД22-ГР94-748/21.03.2022 г., с която на С. Н. А. се дава 7-дневен срок за доброволно освобождаване на имота и се насрочва за 28.03.2022 г. принудително изземване на имота. С решение № 2091/29.03.2022 г. по адм. д. № 2752/2022 г. по описа на АССГ е отменено изпълнително действие по принудително изземване на имота, обективизирано в ПДИ № РНД22-ГР94-748/21.03.2022 г.

Постановено е определение № 3320/21.04.2022 г. по адм. д. № 3693/2022 г. по описа на АССГ, което е оставено в сила с определение № 6455/29.06.2022 г. по адм. д. № 5879/2022 г. на ВАС. От съдържанието на двата съдебни акта става ясно, че оставена без разглеждане искането на С. Н. А. за спиране на изпълнението до решаване на спора по жалбата му срещу Постановление изх. № РНД22-ДИ11-137-1 08.04.2022 г. на кмета на район „Н.“ – Столична община, отнасящо се за прекратяване на изпълнителни действия.

Постановено е определение № 3532/03.05.2022 г. по адм. д. № 3693/2022 г. по описа на АССГ, което е отменено Постановление изх. № РНД22-ДИ11-137/1/08.04.2022 г. на органа по изпълнението - кмет на район „Н.“-СО и преписката е върната на органа по изпълнението за произнасяне по искане по чл. 282, ал. 1, т. 7 т АПК за прекратяване на изпълнителното производство, обективизирано в жалба вх.№ 10710/22.03.2022г. на С. А..

По делото е налична покана за доброволно изпълнение № РНД22-ГР94-1218-1/28.05.2025 г., издадена от кмета на район „Н.“, Столична община, с която на С. Н. А. се дава 14-дневен срок за доброволно освобождаване на имота,

Съставен е констативен протокол от 17.06.2025 г. за посещение на адреса на жилището, за да се връчи поканата за доброволно изпълнение. В същия е отразено извършването на ремонтни дейности в жилището, които не са приключили към момента на посещението на имота.

Приложена е молба 27.06.2025 г. на представител на С. Н. А., от чието съдържание става ясно, че жалбоподателят е запознат с поканата за доброволно изпълнение. Това обстоятелство се потвърждава и от подадената жалба до съда.

Налично е писмо от 11.07.2025 г. на кмета на район „Н.“, Столична община, с което се отхвърля искането на жалбоподателя за прекратяване на изпълнителното производство.

С писмо № РНД25-ГР94-1218-(24) от 16.03.2026 г. на секретаря на район „Н.“, СО се уведомява С. Н. А., че на 24.03.2026 г. от 14:00 ч ще се извърши принудително изземване на общински имот, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] етаж 1, ап. 13.

Налични са молби от 17.03.2026 г. и 18.03.2026 г. на представител на С. Н. А., с която се възразява срещу принудително изземване на жилището.

С писмо от 19.03.2026 г. на кмета на район „Н.“, СО е отговорено на молбите от 17- ти и 18-ти март 2026 г.

С определение № 11315/23.03.2026 г. по адм. д. № 3439/2026 г. е оставена без разглеждане жалба на С. Н. А. за обявяване на нищожност на действие по изпълнение - писмо № РНД25-ГР94-1218-(24) от 16.03.2026 г. на секретаря на район „Н.“, СО.

На 24.03.2026 г. е съставен протокол за изземване на имота, в който са описани всички движими вещи, намиращи се в жилището. Отразена е смяна на патрона на входната врата на апартамента и запечатването му.

С писмо от 24.03.2026 г. на секретаря на район „Н.“, СО се уведомява С. Н. А., че изземването на общинския имот е извършено, за което е изготвен протокол

С писмо от 26.03.2026 г. на секретаря на район „Н.“, СО се уведомява С. Н. А., че вещите се съхраняват за срок до един месец.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно чл. 294 и чл. 295 АПК страните в производството по изпълнението имат право на жалба срещу постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законоустановения преклузивен срок и от надлежно легитимирано лице, което е длъжник в производството по изпълнението, т. е. от лице, което е адресат на изпълнението.

На изпълнение по реда на чл. 267 АПК подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в кодекса или в друг закон. Разпоредбата на чл. 268 АПК сочи кои са изпълнителните основания, като между тях са влезлите в сила индивидуални административни актове, т. е. тези които не подлежат на обжалване или подадената жалба е отхвърлена с влязло в сила съдебно решение.

В случая е издадена Заповед № РНД20-РД56-245/30.09.2020 г. на кмета на район „Н.“, Столична община, която представлява влязъл в сила административен акт за изземване на общински имот. Въпросната заповед поражда своите правни последици, включително подлежи на изпълнение.

При наличие на валидно изпълнително основание за органа по изпълнението е налице задължение да започне и проведе изпълнително производство, като в настоящия случай от приложените доказателства става ясно, че такова изземване на общинското жилище е извършено.

В чл. 294 АПК е предвидено, че на обжалване подлежат действията на органа по изпълнението, като тази защита е процесуална по своя характер и е с предмет фактическите действия, с които органът осъществява процесуалните си правомощия.

Съгласно чл. 271, ал. 1, т. 1 АПК орган по изпълнението при изпълнение срещу граждани и организации, е административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, освен ако в изпълнителното основание или в закона е посочен друг орган.

Според чл. 284, ал. 1 АПК за всяко предприето и извършено от него действие органът по изпълнението съставя протокол, в който посочва деня, мястото на извършването му, направените от участниците искания и заявления и направените разноски по изпълнението. Протоколът се предявява срещу подпис на присъствалите страни и трети лица, участващи в изпълнението.

В съдържанието на Заповед № РНД20-РД56-245/30.09.2020 г. на кмета на район „Н.“ - Столична община е отразено, че изпълнението на заповедта е възложено на отдел „Общинска собственост и Търговска дейност“ към район „Н.“, СО. В същото време нормата на чл. 271, ал. 1, т. 1 АПК регламентира, че орган на изпълнението е издателят на административния акт, освен ако в изпълнителното основание (процесната заповед) е посочен друг орган. В случая е посочен друг орган, а именно отдел „Общинска собственост и Търговска дейност“ (ОС и ТД) към район „Н.“, СО, а негов правоприменник е отдел „Регулация на търговската дейност и жилищен фонд“ (РТД и ЖФ) към район „Н.“, СО. В същото време се установява, че протоколът за изземване, съставен по реда на чл. 284, ал. 1 АПК, е подписан от служители на отдел „РТД и ЖФ“ към район „Н.“, СО, което означава, че фактическите действия по изземване на имота, явяващи се действие по изпълнение, са извършени от компетентен орган. Изпратените съобщения от секретаря район „Н.“, СО имат единствено уведомителен характер. Дори да се приеме, че уведомлението от 16.03.2026 г. представлява насочване на изпълнението, то съгласно чл. 435, ал. 2, т. 3 ГПК, вр. чл. 288, ал. 1 АПК не подлежи на оспорване, доколкото самото отстраняване от имота подлежи на обжалване, т. е. изпратеното уведомление има единствено информативен характер, от който

момент тече срок за оспорване – арг. чл. 296, ал. 1 АПК.

Съдът намира, че са спазени процесуалните правила. Изпълнено предвиденото в чл. 277, ал. 1 АПК задължение на органа по изпълнението да отправи до длъжника покана за доброволно изпълнение в 14-дневен срок от получаването ѝ. Целта на поканата е да извести задълженото лице за възможността в определения срок по своя воля да изпълни задължението, след което се задвижва процедурата по принудително изпълнение - чл. 277, ал. 2, т. 4 АПК. Изпращането на покана представлява едновременно задължителен стадий от изпълнителния административен процес и най - ранният момент, в който длъжникът разбира за предприетото срещу него изпълнение. Това означава, че връчването ѝ е предпоставка за законосъобразност на актовете и действията в изпълнителното производство. В случая не се оспорва, че поканата за доброволно изпълнение е връчена през месец юли 2025 г. Изтеклият от този момент до извършването на действието по изпълнение не опорочава последното, тъй като законът поставя изискване да е изминал най – малко 14 дни от получаването на поканата, но не и краен срок след това. В този смисъл не може да се приеме тезата на жалбоподателя, че органът се е отказал мълчаливо или конклюдентно от това действие, а и такъв вид действие („мълчаливо или конклюдентно“) не е предвидено в изпълнителния процес по АПК.

Не се споделят възраженията, че е прекратено изпълнителното производство, за което жалбоподателят неправилно се позовава на определение № 6455/29.06.2022 г. по адм. д № 5879/2022 г. на ВАС. От съдържанието на съдебния акт става ясно, че е оставена без разглеждане искането на С. Н. А. за спиране на изпълнението до решаване на спора по жалбата му срещу Постановление изх. № РНД22-ДИ11-137-1 08.04.2022 г. на кмета на район „Н.“ – Столична община, отнасящо се за прекратяване на изпълнителни действия. Касае за извършено прекратяване на предходно изпълнително действие, но не и за прекратяване на изпълнителното производство.

Не се споделят и възраженията за нарушение на правото на адвокатска защита, тъй като липсата на адвокат не е нормативна пречка за извършване на процесуално действие по изпълнение. Още повече, че е упражнено правото на защита, доколкото са били подавани няколко становища от процесуалния представител на жалбоподателя.

Неотносими са и възраженията за нарушение на принципа за съразмерност, регламентиран в чл. 6 АПК, за което се позовава на извършен ремонт на апартамент. От приложения протокол от 17.06.2025 г. се установява за извършването на ремонти дейности в жилището без уведомяването на Столична общината, които не са приключили към момента на съставяне на протокола. В същото време заповедта за изземване е влязла в сила на 17.03.2022 г., т. е. жалбоподателят е запознат със задължението да освободи имота и въпреки това извършва ремонтни дейности без да уведоми общинските органи. Предприетото изпълнително действие не може да обоснове нарушение на принципа съразмерност, тъй като жалбоподателят сам се е поставил в това положение, а и е извършвал неправомерно ремонти дейности, доколкото не е уведомил общинските органи за това. В този смисъл действията на административния орган са съобразени с разпоредбите на чл. 6 АПК, относно съразмерността на преследваната цел на закона, а именно изземването на общинския имот.

Горното води до извод за неоснователност на жалбата и като такава следва да се отхвърли.

Водим от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Н. А. срещу действия по изпълнение от 24.03.2026 г., представляващи принудително изземване на общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен

адрес] етаж 1, ап. 13.
Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: